

N:o 4.

Ank. till Riksd. Kansli den 27 Mars 1874, kl. 1 e. m.

Betänkande, i anledning af väckta förslag att gällande föreskrifter angående villkoren för försäljning af bränvin måtte göras tillämpliga på försäljning af vin och maltdrycker.

Till Bevillnings-Utskottets behandling hafva blifvit hänvisade tvänne inom Andra Kammaren väckta motioner: den ena af Herr C. Ekman (motion n:o 7), som föreslagit, att Riksdagen måtte för sin del besluta, att, med ändring af hvad nu är vordet stadgadt om försäljning af vin, handel med sådan vara hänföres under rubriken: »försäljning af bränvin och andra brända eller destillerade spirituösa drycker»; samt den andra af Herrar Liss Olof Larsson, Bengt Olofsson, I. N. Biesert m. fl. (motion n:o 97), hvilka föreslagit, att Riksdagen måtte uti underdånig skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, det Kongl. Maj:t täcktes meddela den föreskrift i afseende å förvärfvandets af rättighet att, till förtäring på stället, emot betalning hålla allmänheten tillhanda öl, dricka, porter eller andra maltdrycker, samt i afseende å all handel med vin, der ej tillverkaren sådant till afhemtning försäljer, att de bestämmelser, som äro gällande i afseende å sättet för erhållande af rättighet till utskänkning och utminuterung af spirituösa drycker, äfven måtte tillämpas på ifrågavarande drycker.

Till stöd för dessa framställningar har blifvit anfördt: af Herr Ekman, att den vara, som å landet försäljes under benämning af vin, oftast icke är annat än färgadt eller eljest med diverse mer eller mindre tvetydiga tillsatser bemängdt bränvin; samt af Herrar Liss Olof Larsson, Bengt Olofsson, med flere, att de så kallade ölstugor och vinförsälj-

Bih. till Riksd. Prot. 1874. 5 Saml. 1 Afd. 3 Häft.

ningsställen åstadkommit stora olägenheter och förderf, hvarför angeläget vore i ordningens och sedlighetens intresse att åt kommunerna lemnades rätt att förhindra sådan handel, som der bedrefves.

Enligt Kongl. Förordningen den 7 December 1866 skall den, som vill till förtäring på stället försälja vin af inhemsk eller utländsk tillverkning, ingifva ansökan derom till kommunal-nämnden i orten eller i stad till magistraten med företeende af betyg om god frejd och uppgift å det ställe, der försäljningen skall ega rum, och kommunal-nämnden eller magistraten insänder derefter, jemte eget utlåtande huruvida sökanden gjort sig känd för sedlighet och ordentlighet samt i öfrigt kan anses lämplig att försäljningen förestå, ansökningen till Konungens Befallningshafvande, som derefter i ämnet meddelar beslut; och jemlikt Kongl. Förordningen den 22 Februari 1873 skola samma föreskrifter, som gälla i fråga om rätt till försäljning af vin, jemväl tillämpas i afseende å malt-drycker.

I stället för dessa föreskrifter skulle, derest Herr Ekmans förslag vunne bifall, dels kommunal-myndigheterna ega bestämma huruvida försäljning af vin i mindre parti än femton kannor skulle inom kommunen få ega rum, dels denna försäljning underkastas en beskattning, uppgående, enligt § 18 i gällande förordning angående vilkoren för försäljning af bränvin, till 40 öre i fråga om utskänkning och 25 öre i fråga om utminutering af vin. Hufvudsakligen enahanda skulle förhållandet i fråga om rätt till försäljning af såväl vin som malt-drycker blifva genom bifall till Herrar Liss Olof Larssons och Bengt Olofssons med fleres förslag, enär Kongl. Maj:t icke torde kunna meddela föreskrift att de i afseende å sättet för erhållande af rättighet till utskänkning af och minut-handel med bränvin nu gällande bestämmelser äfven skola tillämpas i fråga om rätt till försäljning af vin och malt-drycker, derest icke Riksdagen derförrinnan beslutat att för rätt till försäljning af dessa drycker likasom för rätt till bränvinsförsäljningen en särskild afgift skall erläggas.

En sådan beskattning anser sig Utskottet likväl icke böra tillstyrka, då densamma i åtskilliga fall skulle blifva oskäligt hög, icke är af något statens behof påkallad och, enligt Utskottets uppfattning, icke erforderlig för det af motionärerne åsyftade ändamålet, möjligheten för kommunerna att i ordningens och sedlighetens intresse ordna försäljningen af vin och malt-drycker, helst missbruk sådana som de af motionärerne angifna, eller att sagda drycker mer eller mindre uppblandade med bränvin tillhandahållas allmänheten, redan äro underkastade ansvar enligt gällande förordning angående vilkoren för försäljning af bränvin.

Vid sådant förhållande och då Kongl. Maj:t numera till Riksdagen

afgifvit nådig proposition i fråga om inskränkning i rättigheten att till förtäring på stället försälja vin och maldrycker, uti hvilken proposition icke heller någon försäljningsafgift blifvit föreslagen, hemställer Utskottet,

- a) att hvad Herr Ekman i sin förevarande motion föreslagit icke måtte af Riksdagen bifallas, och
- b) att Herrar Liss Olof Larssons och Bengt Olofssons med fleres i deras motion framställda förslag icke må till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 27 Mars 1874.

På Utskottets vägnar:

GUST. AF UGGLAS.
